

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Β

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 64

15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΩΦΟΡΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 15

Ἡ συνδρομή ἑτησία καὶ προκλητικῶς διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχμᾶς 15 καὶ τὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμᾶς 20.
Ἄγγελοι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτά ἢ στίχος.

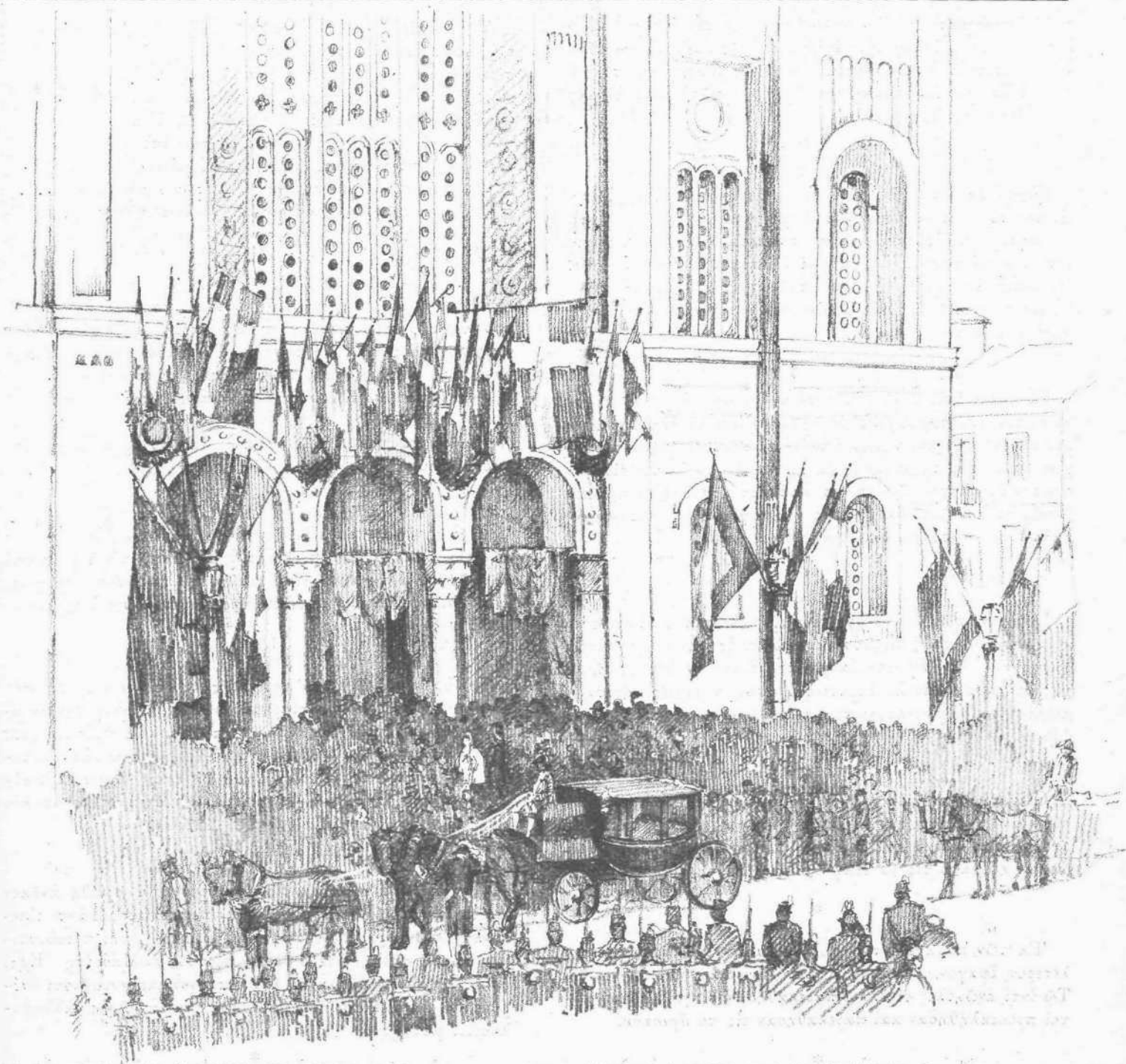
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ἘΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΝ

ΨΙΧΙΑ

(Έορτάσιμα και μή)

Είς τριακοσίους τριάκοντα δύο, καθά μετ' αὐταρσεκείας μετρεῖ ἡ Ὁρα, μὴ συλλογιζομένη ὅτι ἀπὸ τὰ μετρημένα τρώγει ὁ λύκος, συμποσύνται οἱ ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς παρευρεθέντες εἰς τὴν πρωτεύουσαν δῆμρχοι τοῦ Κράτους. Ἄρα τὰ τρία τέταρτα ἀκριβῶς τῶν δῆμων ὅλων ἀντεπροσωπεύθησαν. Οὕτω κατὰ Δεκέμβριον μῆνα ἐπλήθην εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δὲν ἦλθε κατὰ τὸν Ἰούλιον: ἡ ἐπιδημία.

Ἄν πράγματι ἐφ' ὅλων τῶν ἀντιπροσωπευθέντων δῆμων ἰσχύσωσιν αἱ ἐκλογικαὶ ἐνέργειαι τῆς κυβερνήσεως διὰ τῶν πρὸς τοὺς δημάρχους αὐτῶν φιλοφρονήσεων, τότε ἡ τὴν 4 Ἰανουαρίου ἐκλεχθσομένη βουλή θὰ εἶνε ἀληθῆς δημιούργημα τῆς κυβερνήσεως.

Εὐχόμεθα ὅπως οἱ καλοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν τόπον τῶν πρὸ πάντων μὲ ὑγιᾶ στόμαχον, μετὰ τὸσα γεύματα εἰς τὰ ὅποια παρεκάθησαν. Ἐπεκράτει φαίνεται, κοινὴ πεποίθησις, ὅτι οἱ δῆμαρχοι εἶνε ἀδθηγάροι, ἀφοῦ καὶ εἰς τὴν διατίμησιν τοῦ ὑπὸ τῆς δημαρχίας Ἀθηνῶν παρατεθέντος αὐτοῖς δεῖπνου, ὠρίσθησαν 30 δραχμαὶ δι' ἐκάστην κεφαλὴν!

Εὐκατὸν ἐπίσης θὰ ἦτο μετὰ τὸ γεῦμα αὐτὸ τὸ πολυθρόνητον τῆς δημαρχίας ὅταν ἐξήρχοντο οἱ δῆμαρχοι, νὰ ἐτίνασσον τὴν κόκκιν τῶν ὑποδημάτων... ἡ τῶν τσαρουχίων τῶν. Εἰς τὸ κατάστημα ἐκεῖνο εἰς τὸ ὅποιον εἰσιτάσθησαν ἐμφιλοχωροῦσι πολλὰ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ πιθανῶς οἱ ἀπλοῖκοι δαιτυμόνες ν' ἀποφέρωσιν ἐκεῖθεν σκανδαλώδεις ἐμπνεύσεις δημοτικῆς διοικήσεως.

Ἄπορον πῶς ἡ ἀντιπολίτευσις, τῆς ὁποίας αἱ προσδοκίαι τόσον οἰκτρῶς διεψεύσθησαν ὡς πρὸς τὴν συρροὴν τῶν δημάρχων, δὲν ἠγειρεν ἀκόμη τὴν ἔνστασιν ὅτι οἱ δῆμοι τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀντεπροσωπεύθησαν νομίμως, διότι οἱ μόνοι γνήσιοι ἀντιπρόσωποι τῶν δῆμων θὰ ἦσαν... οἱ δῆμοι!

Οἱ εὐάριθμοι δημοκρατικοὶ πρέπει ν' ἀπέμειναν καὶ αὐτοὶ λίαν εὐχαριστήσιμοι. Εἰς τ' Ἀνάκτορα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἔνεκα τῆς συρροῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δῆμων ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐκυριάρχει ἡ δημοκρατία.

Ἐκ τῶν παρατεθέντων πολυαριθμῶν γευμάτων τὸ καλλίτερον ἔφαγον οἱ σεβασμιώτατοι συνοδικοὶ καὶ ἀρχιερεῖς. Τῷ ὄντι ἐνῶ ὅλοι οἱ ἄλλοι παρεκάθησαν εἰς τὸ γεῦμα, αὐτοὶ προσεκλήθησαν καὶ παρεκάθησαν εἰς τὸ ἄριστον.

Καθ' ὅλην τὴν διαρκείαν τῶν ἑορτῶν ὁ διάδοχος ἐφάνη

φαιδρότατος καὶ ὀμιλητικώτατος. Μίαν μόνην στιγμὴν τὸ νεκρὸν τοῦ πρόσωπον ἐσκυθώπασεν, ὅτε παρήλασεν ἐνώπιόν του ἡ ἀτελεύτητος σειρά τῶν ὑπαλλήλων τῶν διαφόρων ὑπουργείων καὶ τῶν ἄλλων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας. Ἴσως ἐσυλλογίσθη ὅτι Ἔθνος διατρέφον ἐν μόνῃ τῇ πρωτεύουσῃ τοιαύτην πολυαριθμὸν στρατιάν εἶνε κᾶπως δύσκολον νὰ κυριεύσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Αἱ φωταψίαι τῶν τριῶν ἡμερῶν ἦσαν λαμπραὶ, χάρις εἰς τὴν προθυμίαν τῶν πολιτῶν, χάρις εἰς τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς, ἀλλὰ πρὸ πάντων χάρις εἰς τὴν ἐταιρίαν τοῦ φωταερίου, ἣτις δὲν συμμετέσχε ποσῶς αὐτῶν.

Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὰς ἐνεργουμένους παρὰ τοὺς Στόλους ἀνασκῆφας σωρεία σκελετῶν ἀνθρωπίνων, οἵτινες εἰς πολλὴν ἐμβάλλουσιν ἀπορίαν τοὺς ἀρχαιολογοῦντας μὴ δυναμένους νὰ ἐξηγήσωσι τὴν προέλευσίν των. Καθ' ἃς ἔχομεν ἡμεῖς ἰδιαίτερας πληροφορίας, οἱ σκελετοὶ οὗτοι εἶνε οἱ τῶν ἐπὶ τόσῃ ἔτη ἀνηλεῶς δολοφονουμένων, δηλητηριαζομένων καὶ παντοῖῳ τρόπῳ θανατουμένων ἀτυχῶν θυμάτων εἰς τὰ ροβερά δράματα, τὰ ὅποια διδάσκουσιν εἰς τὸ ἐκεῖ πλησίον θεάτρον τῶν Ὀλυμπίων οἱ δραματικοὶ μας θίασοι.

Ἡ μόνη Τράπεζα παρ' ἣ δὲν εὖρε χάριν ὁ ἀτυχῆς ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, ἦτο ἡ παρατεθείσα εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς τοὺς δημάρχους. Τὸν ἀπέκλεισαν ἀσπλάγχνως ὁ κ. Φιλήμων καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.

— Δικτὶ τὸν ἀπεκλείσατε; ἠρώτησέ τις ἓνα τῶν δημοτικῶν συμβούλων.

— Μὰ τί ζητεῖ ὁ κ. Λομβάρδος εἰς τὸ τραπέζι; ἀπήντησεν ὁ σύμβουλος, αὐτὸς δὲν τρώγεται!

Εἶτε ἐξ ἀμελείας εἶτε ἐκ σπουδῆς, τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι αἱ ἔξω κοινότητες ἀντεπροσωπεύθησαν κατὰ τὰς ἑορτὰς ὑπὸ ἀληθῶς κοινοτήτων. Ἦτο μάλιστα τοιοῦτος ὁ φυρμός, ὥστε ἐνίοτε ἡ ὀμῆγυρις αὐτῆ ἀπέκτα τὴν ὄψιν ἀντιπροσωπείας κυριαρχίας.

Πολὺς λόγος ἐγένετο περὶ τῆς προσφερθείσης εἰς τὸν διάδοχον ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει κοινότητος βυζαντινῆς σπάθης. Οἱ προσφέροντες αὐτὴν διατείνονται ὅτι εἶνε ἡ τοῦ ἀειμνήστου αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου ἑτεροὶ ὅμως ἐκ πνεύματος ἀντιπολιτεύσεως ἰσχυρίζονται ἀπεναντίας ὅτι δὲν εἶνε τοῦ Παλαιολόγου ἀλλὰ τοῦ... Νεολόγου.

Κατὰ νεωτέρας ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἡ σπάθη ἀνήκεν εἰς τὸν κ. Σκουλούδη, ἀγοραστῆσα παρ' αὐτοῦ ἀντὶ εἰκοσάκις χιλίων δραχμῶν, ἀπετέλει δὲ μέρος τῆς πρεσβευτικῆς αὐτοῦ στολῆς ὅτε διετέλει πρέσβυς ἐν Μαδρίτῃ. Ἐχει δὲ ὡς τοιαύτη ἑκτακτὸν ἱστορικὴν σημασίαν, διότι ἐθέρισε καὶ αὐτὴ ἐκτὸς τῶν ὁμοειδῶν καὶ πολλοὺς ἄλλοφύλους... μετόχους.

Αἱ χάριτες κατὰ τὴν νεωτέραν μυθολογίαν εἶνε τρεῖς...

χιλιᾶδες. Ὅλας αὐτὰς πρόκειται νὰ χάρισῃ ἡ κυβέρνησις διὰ τῆς βασιλείας εἰς τοὺς καταδικούς. Τοιοῦτοτρόπως εἰς τὸ ἔξῃς ὁ πρωθυπουργὸς ἔχει περισσώτερα δικαιώματα ἀπὸ τὴν Ἀνασσαν τῆς Μ. Βρετανίας νὰ καλῆται χαριτόβρυτος.

Μέχρι τοῦδε γράφοντες μετεχειριζόμεθα τὰς φράσεις: αἱ χάριτες τοῦ λόγου, αἱ χάριτες τοῦ προσώπου, αἱ χάριτες τῆς ψυχῆς· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νῦν δυνάμεθα ἐπίσης νὰ λέγωμεν: αἱ χάριτες τῶν ἐκλογῶν.

Καὶ θ' ἀνακράξῃ ὁ λαὸς βλέπων τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀμπώτιδα τῶν καταδικῶν ἐκχουνομένην πάλιν εἰς τοὺς κόλπους του:

— Μεγάλη ἡ χάρις σου, κύριε πρωθυπουργέ!

Μὴ λησμονῶμεν ὅμως ὅτι ὁ κ. Τρικούπης καλεῖται Χαρίλαος!

Ὁ κ. Δηλιγιάννης καταληφθεὶς ὑπὸ πυρετοῦ — περιοδικῶ ὑποθέτομεν — ἔλαβε δόσιν κινίνης.

Εἶνε τοῦτο τὸ πρῶτον ἐπισήμως παρ' αὐτοῦ γενόμενον διαβῆμα πρὸς συμφιλίωσιν μετὰ τοῦ τρίτου κόμματος.

Ἄκουσθέντα.

Ἐξῶθεν τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς εἰς ἐπαρχιώτης ἐρωτᾷ ἓνα πολίτην περὶ τῶν προσερχομένων.

— Τί συντεχνία εἶν' αὐτή;

— Εἶνε τῶν ἀρτοποιῶν.

— Καὶ αὐτὴ ποῦ ἔρχεται τώρα;

— Εἶνε ἡ συντεχνία... τῶν Μεγαλοσταύρων!

Εἰς τὸν χορὸν τῶν Ἀνακτόρων.

Εἰς τῶν προσκεκλημένων πρὸς ἓνα θεράποντα φέροντα ἐπὶ δίσκου κυμβία τεῖου.

— Δός μου ἓνα ἄλλο φλυτζάνι· κᾶτι ἔχει μέσα αὐτὸ ποῦ ἐπῆρα.

— Τί ἔχει...

— Μοῦ φαίνεται πῶς ἔπεσε μέσα... ἓνας δῆμαρχος!

Μὲ ὅλας τὰς φιλοφρονήσεις καὶ μὲ ὅλας τὰς ἑορτὰς καὶ διασκεδάσεις ἡ παρελθοῦσα ἐβδομάς δύναται ν' ἀποκληθῇ ἡ ἐβδομάς τῶν παθῶν τῶν δημάρχων. Στιγμὴν δὲν ζμειναν ἡσυχαι οἱ ἀτυχεῖς περιεφέροντο ἀπὸ γεύματος εἰς γεῦμα καὶ ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν· παρετέθησαν αὐτοῖς τράπεζαι μὲ menu γαλλικᾶ ἤκουσαν διὰ τῆς βίας μουσικὴν τοῦ Λεκόκ, περιήχησαν εἰς τὴν πόλιν λαμπαδηφοροῦντες. Ἐφορτώθησαν τὸν Σταυρὸν καὶ τελευταῖον διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν μετηνέχθησαν καὶ εἰς τὸ θεάτρον τοῦ Ἡρώδου διὰ νὰ φωτογραφηθῶσιν!

Ἐξῶθεν τῶν Ἀνακτόρων κατὰ τὴν παρέλασιν τῶν λαμπαδηφορούντων δημάρχων.

— Γιατί τοὺς ἀπεκάλεσε ὁ βασιλεὺς τοὺς δημάρχους παιδιὰ;

— Μὰ!... φαίνεται πῶς θὰ ἦσαν ὅλα δημάρχοι ἀνήλικοι!

Ἐξαιρετικὴν περιποίησιν μὲ ὅλην τὴν ἑκτακτὸν συρροὴν

εὐρίσκουν οἱ προσκεκλημένοι κατὰ τὸν μέγαν χορὸν τῶν Ἀνακτόρων τῆς παρελθούσης Δευτέρας. Μεταξὺ τῶν ἀναψυκτικῶν συγκατελέγοντο καὶ πολλὰ... καινουργῆ ἐπανωφόρια ἐκ τῶν ὁποίων ἐλάμβανεν ὁ βουλόμενος κατ' ἀρέσκειαν!

— Καὶ τί συμπτώσις περιέργος! ἔλεγεν ὁ κ. Παραδαρμένος ὅστις ἔχασε καὶ τὸ ἰδικόν του, τί συμπτώσις! κνμμὲ τριανταρῆ ἐπανωφόρια ποῦ ἀπέμειναν εἰς τὸ παλάτι, κ' ἐπῆγάμε τὴν ἄλλη μέρα νὰ διαλέξωμεν ἦσαν ὅλα παλῆα καὶ κουρελιασμένα!

Ἄρσις

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Αἱ ἐπὶ ὁλόκληρον τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα διαρκέσασαι ἑορταὶ ἔληξαν καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ πρῶτον καθεστῶς.

Πρὶν βυθισθῶμεν εἰς τὴν βυρβορώδη περίοδον τῶν ἐκλογῶν ἃς ρίψωμεν ὑστατον βλέμμα ἐπὶ τῆς αἰγλῆς αὐτῶν.

Αἱ ἑορταὶ αὐταὶ ὑπῆρξαν μέγα ἐθνικὸν γεγονός. Ἐφάνη ἐξ αὐτῶν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μὲ ὅλην τὴν ταλαιπωρησασαν αὐτὸν λύμην τῆς εὐτελοῦς πολιτικῆς διασώζει ἀγνὴν καὶ ἔνθερον εἰς τὴν ψυχὴν τὴν λατρείαν πρὸς τὸ ἰδανικὸν τῆς πατρίδος μεγαλεῖον.

Ἐώρτασεν ὁ ἔσω καὶ ὁ ἔξω ἑλληνισμός, ἡ λυτρωθεῖσα καὶ ἡ ἀλύτρωτος Ἑλλάς ἐνούμεται ἐν ἐνὶ κοινῷ πάθῳ, ἐν μιᾷ κοινῇ ἐλπίδι προσωποποιουμένη ἐν τῷ νεαρῷ ἡγεμονόπαιδι. Πρῶτην φορὰν ἦλθεν εἰς ἐπικοινωνίαν τόσῳ στενῇ ὁ λαὸς μετὰ τῆς βασιλείας· πρώτην φορὰν εἰς τ' Ἀνάκτορα ἀντεπροσωπεύθησαν ἐν ἀπλοῖκῳ μεγαλείῳ πᾶσαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας καὶ πᾶσαι σχεδὸν αἱ ὑπόδουλοι ἑλληνικαὶ χώραι.

Ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ βασιλέως καὶ ἀπὸ τὸ τοῦ διαδόχου ἐξῆλθον φράσεις ἐπίσημοι, διὰ πρῶτην ἱσως φορὰν ἀνηχῆσασαι μὲ τόσην παρρησίαν ἐντὸς τῶν Ἀνακτόρων. Ὁ βασιλεὺς ἔχαίρει τὴν Κρήτην, τὴν Ἠπειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν· ὁ διάδοχος ἀπεκάλεσεν ἡμετέρας τὸ μέχρι τοῦδε τῆς ἀπελευθερώσεως γενόμενον ἔργον.

Εἶθε ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ διάδοχος νὰ μὴ λησμονήσωσι ποτὲ τὰς μεγάλας ταύτας λέξεις. Εἶθε τὸ ἔθνος ὁμοιοῦν νὰ ἐργασθῇ ἀνεנדότως ὅπως μὴ αὐταὶ ἀπομείνωσι κενὰ μόνον λέξεις!

Εἰς μνήμην τῶν ἑορτῶν τούτων δημοσιεύομεν ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι εἰκόνα παριστώσαν ἐν τῶν ἐπεισοδίων τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῆς 1 Δεκεμβρίου, τὸ μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν θέαμα εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὴν ὥραν τῆς τελετῆς, σχεδιασθεῖσαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Φωκᾶ ἐκ φωτογραφίας τοῦ ἀρίστου φωτογράφου κ. Μωραΐτου ληφθεῖσης ἐπὶ τόπου.

ΨΙΧΙΑ

("Εορτάσιμα και μή)

Εἰς τριακοσίους τριάκοντα δύο, καθὰ μετ' αὐταρσεκείας μετρεῖ ἡ Ὥρα, μὴ συλλογιζομένη ὅτι ἀπὸ τὰ μετρημένα τρώγει ὁ λύκος, συμποσοῦνται οἱ ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς περυσυθέντες εἰς τὴν πρωτεύουσαν δῆμαρχοὶ τοῦ Κράτους. Ἄρα τὰ τρία τέταρτα ἀκριβῶς τῶν δῆμων ὄλων ἀντεπροσωπεύθησαν. Οὕτω κατὰ Δεκέμβριον μῆνα ἐπῆλθεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκεῖνο τὸ ὄποιον δὲν ἦλθε κατὰ τὸν Ἰούλιον : ἡ ἐπιδημία.

Ἄν πράγματι ἐφ' ὄλων τῶν ἀντιπροσωπευθέντων δῆμων ἰσχύσωσιν αἱ ἐκλογικαὶ ἐνέργειαι τῆς κυβερνήσεως διὰ τῶν πρὸς τοὺς δημάρχους αὐτῶν φιλοφρονήσεων, τότε ἡ τὴν 4 Ἰανουαρίου ἐκλεχθησομένη βουλή θὰ εἶνε ἀληθὲς δημιουργημὰ τῆς κυβερνήσεως.

Εὐχόμεθα ὅπως οἱ καλοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν τόπον τῶν πρὸ πάντων μὲ ὑγιᾶ στόμαχον, μετὰ τόσα γεύματα εἰς τὰ ὅποια παρεκάθησαν. Ἐπεκράτει φαίνεται, κοινὴ πεποίθησις, ὅτι οἱ δῆμαρχοὶ εἶνε ἀδθηράγοι, ἀφοῦ καὶ εἰς τὴν διατίμησιν τοῦ ὑπὸ τῆς δημαρχίας Ἀθηνῶν παρατεθέντος αὐτοῖς δείπνου, ὠρίσθησαν 30 δραχμαὶ δι' ἐκάστην κεφαλὴν!

Εὐκταῖον ἐπίσης θὰ ἦτο μετὰ τὸ γεῦμα αὐτὸ τὸ πολυφύλητον τῆς δημαρχίας ὅταν ἐξήρχοντο οἱ δῆμαρχοὶ, νὰ ἐτίνασσον τὴν κόριν τῶν ὑποδημάτων... ἡ τῶν τσαρουνχίων τῶν. Εἰς τὸ κατὰ τὴν ἐκείνην εἰς τὸ ὄποιον εἰστιάσθησαν ἐμφιλοχωροῦσι πολλὰ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ πιθανῶς οἱ ἀπλοῖκοι δαιτυμόνες ν' ἀποφέρωσιν ἐκεῖθεν σκανδαλώδεις ἐμπνεύσεις δημοτικῆς διοικήσεως.

Ἄπορον πῶς ἡ ἀντιπολίτευσις, τῆς ὁποίας αἱ προσδοκίαι τόσον οἰκτρῶς διεψεύσθησαν ὡς πρὸς τὴν συρροὴν τῶν δημάρχων, δὲν ἤγειρεν ἀκόμη τὴν ἐνστασιν ὅτι οἱ δῆμοι τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀντεπροσωπεύθησαν νομίμως, διότι οἱ μόνοι γνήσιοι ἀντιπρόσωποι τῶν δῆμων θὰ ἦσαν... οἱ δῆμοι!

Οἱ εὐάριθμοι δημοκρατικοὶ πρέπει ν' ἀπέμειναν καὶ αὐτοὶ λίαν εὐχαριστήσιμοι. Εἰς τ' Ἀνάκτορα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἕνεκα τῆς συρροῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δῆμων ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐκυριάρχει ἡ δημοκρατία.

Ἐκ τῶν παρατεθέντων πολυαριθμῶν γευμάτων τὸ καλλίτερον ἔφαγον οἱ σεβασμιώτατοι συνοδικοὶ καὶ ἀρχιερεῖς. Τῶ ὄντι ἐνῶ ὅλοι οἱ ἄλλοι παρεκάθησαν εἰς τὸ γεῦμα, αὐτοὶ προσεκλήθησαν καὶ παρεκάθησαν εἰς τὸ ἀριστον.

Καθ' ὅλην τὴν διαρκείαν τῶν ἑορτῶν ὁ διάδοχος ἐφάνη

φαιδρότατος καὶ ὀμιλητικώτατος. Μίαν μόνον στιγμὴν τὸ νεκρὸν τοῦ πρόσωπον ἐσκυθώπασεν, ὅτε παρήλασεν ἐνώπιόν του ἡ ἀτελεύτητος σειρά τῶν ὑπαλλήλων τῶν διαφόρων ὑπουργείων καὶ τῶν ἄλλων κλάδων τῆς ὑπηρεσίας. Ἰσως ἐσυλλογίσθη ὅτι Ἔθνος διατρέφον ἐν μόνῃ τῇ πρωτεύουσῃ τοιαύτην πολυαριθμὸν στρατιάν εἶνε κλπῶς δύσκολον νὰ κυριεύσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Αἱ φωταψίαι τῶν τριῶν ἡμερῶν ἦσαν λαμπραὶ, χάρις εἰς τὴν πρωθυμίαν τῶν πολιτῶν, χάρις εἰς τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς, ἀλλὰ πρὸ πάντων χάρις εἰς τὴν ἐταίριαν τοῦ φωταερίου, ἥτις δὲν συμμετέσχε ποσῶς αὐτῶν.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὰς ἐνεργουμένας παρὰ τοὺς Στύλους ἀνασκαιφὰς σωρεῖα σκελετῶν ἀνθρωπίνων, οἵτινες εἰς πολλὴν ἐμβάλλουσιν ἀπορίαν τοὺς ἀρχαιολογοῦντας μὴ δυναμένους νὰ ἐξηγήσωσι τὴν προέλευσίν των. Καθ' ἧς ἔχομεν ἡμεῖς ἰδιαιτέρας πληροφορίας, οἱ σκελετοὶ οὗτοι εἶνε οἱ τῶν ἐπὶ τόσῃ ἔτη ἀνηλεῶς δολοφονουμένων, δηλητηριαζομένων καὶ παντοῖῳ τρόπῳ θανατουμένων ἀτυχῶν θυμάτων εἰς τὰ φρεσὲς δράματτα, τὰ ὅποια διδάσκουσιν εἰς τὸ ἐκεῖ πλησίον θέατρον τῶν Ὀλυμπίων οἱ δραματικοὶ μας θίκασι.

Ἡ μόνη Τράπεζα παρ' ἧς δὲν εἴρε χάριν ὁ ἀτυχὴς ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, ἦτο ἡ παρετεθεισα εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς τοὺς δημάρχους. Τὸν ἀπέκλεισαν ἀσπλάγχχνως ὁ κ. Φιλήμων καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.

— Διατί τὸν ἀπέκλεισατε ; ἠρώτησέ τις ἓνα τῶν δημοτικῶν συμβούλων.

— Μὰ τί ζητεῖ ὁ κ. Λομβάρδος εἰς τὸ τραπέζι ; ἀπήνηθησαν ὁ σύμβουλος, αὐτὸς δὲν τρώγεται!

Εἶτε ἐξ ἀμελείας εἶτε ἐκ σπουδῆς, τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι αἱ ἔξω κοινότητες ἀντεπροσωπεύθησαν κατὰ τὰς ἑορτὰς ὑπὸ ἀληθῶς κοινοτήτων. Ἦτο μάλιστα τοιοῦτος ὁ θυμὸς, ὥστε ἐνίοτε ἡ ὀμίγησις αὐτὴ ἀπέκτα τὴν ὄψιν ἀντιπροσωπείας κενότητων.

Πολὺς λόγος ἐγένετο περὶ τῆς προσφερθείσης εἰς τὸν διάδοχον ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐν Κωνσταντινῶν πόλει κοινότητος βυζαντινῆς σπάθης. Οἱ προσφέροντες αὐτὴν διατείνονται ὅτι εἶνε ἡ τοῦ ἀειμνήστου αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου ἑτεροῦ ὅμως ἐκ πνεύματος ἀντιπολιτεύσεως ἰσχυρίζονται ἀπεναντίας ὅτι δὲν εἶνε τοῦ Παλαιολόγου ἀλλὰ τοῦ... Νεολόγου.

Κατὰ νεωτέρας ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἡ σπάθη ἀνῆκεν εἰς τὸν κ. Σκουλούδη, ἀγοραστῆσα παρ' αὐτοῦ ἀντὶ εἰκοσασχιλίων δραχμῶν, ἀπετέλει δὲ μέρος τῆς πρεσβευτικῆς αὐτοῦ στολῆς ὅτε διετέλει πρέσβυς ἐν Μαδρίτῃ. Ἐχει δὲ ὡς τοιαύτη ἑκτακτὸν ἱστορικὴν σημασίαν, διότι ἐθέρισε καὶ αὐτὴ ἐκτὸς τῶν ὁμοειδῶν καὶ πολλοὺς ἄλλοφύλους... μετόχους.

Αἱ χάριτες κατὰ τὴν νεωτέραν μυθολογίαν εἶνε τρεῖς...

χιλιᾶδες. Ὅλας αὐτὰς πρόκειται νὰ χάρισῃ ἡ κυβέρνησις διὰ τῆς βασιλείας εἰς τοὺς καταδικούς. Τοιοῦτοτρόπως εἰς τὸ ἔξῃς ὁ πρωθυπουργὸς ἔχει περισσότερα δικαιώματα ἀπὸ τὴν Ἀνασσα τῆς Μ. Βρετανίας νὰ καλῆται χαριτόβρυτος.

Μέχρι τοῦδε γράφοντες μετεχειριζόμεθα τὰς φράσεις : αἱ χάριτες τοῦ λόγου, αἱ χάριτες τοῦ προσώπου, αἱ χάριτες τῆς ψυχῆς· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νῦν δυνάμεθα ἐπίσης νὰ λέγωμεν : αἱ χάριτες τῶν ἐκλογῶν.

Καὶ θ' ἀνκράξῃ ὁ λαὸς βλέπων τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀμπατίδα τῶν καταδικῶν ἐκχυνομένην πάλιν εἰς τοὺς κόλπους του :

— Μεγάλῃ ἡ χάρις σου, κύριε πρωθυπουργέ!

Μὴ λησμονῶμεν ὅμως ὅτι ὁ κ. Τρικούπης καλεῖται Χαρίλαος!

Ὁ κ. Δηλιγιάννης καταληφθεὶς ὑπὸ πυρετοῦ — περιοδικῶς ὑποθέτομεν — ἔλαβε δύοσιν κινίνας.

Εἶνε τοῦτο τὸ πρῶτον ἐπισήμως παρ' αὐτοῦ γενόμενον διάβημα πρὸς συμφιλίωσιν μετὰ τοῦ τρίτου κόμματος.

Ἄκουσθέντα.

Ἐξῶθεν τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς : εἰς ἐπαρχιώτης ἐρωτᾷ ἓνα πολίτην περὶ τῶν προσερχομένων.

— Τί συντεχνία εἶν' αὐτή ;

— Εἶνε τῶν ἀρτοποιῶν.

— Καὶ αὐτὴ ποῦ ἔρχεται τώρα ; . .

— Εἶνε ἡ συντεχνία . . . τῶν Μεγαλοσταύρων !

Εἰς τὸν χορὸν τῶν Ἀνακτόρων.

Εἰς τῶν προσκεκλημένων πρὸς ἓνα θεράποντα φέροντα ἐπὶ δίσκου κυμβία τεῖνον.

— Δός μου ἓνα ἄλλο φλυτζάνι· κατὶ ἔχει μέσα αὐτὸ ποῦ ἐπήρα.

— Τί ἔχει . . .

— Μοῦ φαίνεται πῶς ἔπεσε μέσα . . . ἓνας δῆμαρχος !

Μὲ ὄλας τὰς φιλοφρονήσεις καὶ μὲ ὄλας τὰς ἑορτὰς καὶ διασκεδάσεις ἡ παρελθούσα ἐβδομάς δύναται ν' ἀποκληθῇ ἡ ἐβδομάς τῶν παθῶν τῶν δημάρχων. Στιγμὴν δὲν ἔμειναν ἡσυχοὶ οἱ ἀτυχεῖς περιεφέροντο ἀπὸ γεύματος εἰς γεῦμα καὶ ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν· παρετέθησαν αὐτοῖς τράπεζαι μὲ menu γαλλικὰ ἤκουσαν διὰ τῆς βίας μουσικὴν τοῦ Λεκόκ, περιήχθησαν εἰς τὴν πόλιν λαμπαδηφοροῦντες. Ἐφορτώθησαν τὸν Σταυρὸν καὶ τελευταῖον διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥῆθρον μετηνέχθησαν καὶ εἰς τὸ θέατρον τοῦ Ἡρώδου διὰ νὰ φωτογραφηθῶσιν !

Ἐξῶθεν τῶν Ἀνακτόρων κατὰ τὴν παρέλασιν τῶν λαμπαδηφοροῦντων δημάρχων.

— Γιατί τοὺς ἀπεκάλεσε ὁ βασιλεὺς τοὺς δημάρχους παιδιὰ ;

— Μὰ ! . . . φαίνεται πῶς θὰ ἦσαν ὄλα δῆμαρχοὶ ἀνήλικοι !

Ἐξαιρετικὴν περιποίησιν μὲ ὄλην τὴν ἑκτακτὸν συρροὴν

εὐρίσκουν οἱ προσκεκλημένοι κατὰ τὸν μέγαν χορὸν τῶν Ἀνακτόρων τῆς παρελθούσης Δευτέρας. Μεταξὺ τῶν ἀναψυκτικῶν συγκαταλέγοντο καὶ πολλὰ . . . καινούργη ἐπανωφόρια ἐκ τῶν ὁποίων ἐλάμβανεν ὁ βουλούμενος κατ' ἀρέσκειν !

— Καὶ τί σύμπτωσις περιέργως ! ἔλεγεν ὁ κ. Παραδαρμένος ὅστις ἔχασε καὶ τὸ ἰδικόν του, τί σύμπτωσις ! καμμιὰ τριανταρὰ ἐπανωφόρια ποῦ ἀπέμειναν εἰς τὸ παλάτι, κ' ἐπήγαμε τὴν ἄλλη μέρα νὰ διαλέξωμεν ἦσαν ὄλα παλὰ καὶ κουρελιασμένα !

Ἄξιος

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Αἱ ἐπὶ ὀλόκληρον τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα διαρκέσασαι ἑορταὶ ἔληξαν καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ πρῶτον καθεστῶς.

Πρὶν βυθισθῶμεν εἰς τὴν βορβορώδη περίοδον τῶν ἐκλογῶν ἅς ρίψωμεν ὑστατον βλέμμα ἐπὶ τῆς αἰγλῆς αὐτῶν.

Αἱ ἑορταὶ αὐταὶ ὑπῆρξαν μέγα ἐθνικὸν γεγονός. Ἐφάνη ἐξ αὐτῶν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μὲ ὄλην τὴν ταλαιπωρήσασαν αὐτὸν λύμην τῆς εὐτελοῦς πολιτικῆς διασώζει ἀγνήν καὶ ἐνθερμον εἰς τὴν ψυχὴν τὴν λατρείαν πρὸς τὸ ἰδανικὸν τῆς πατριδος μεγαλεῖον.

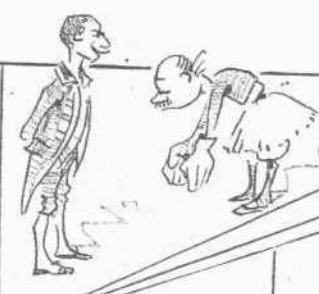
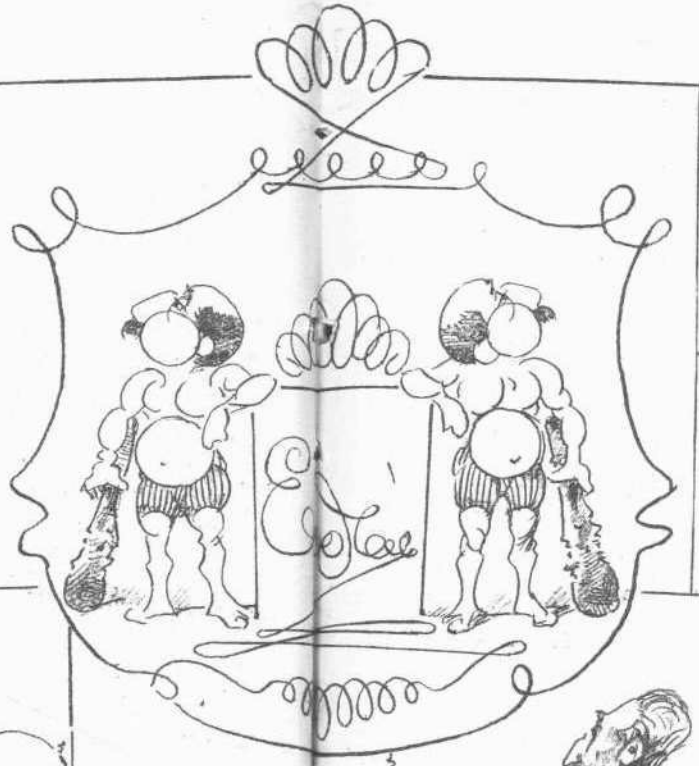
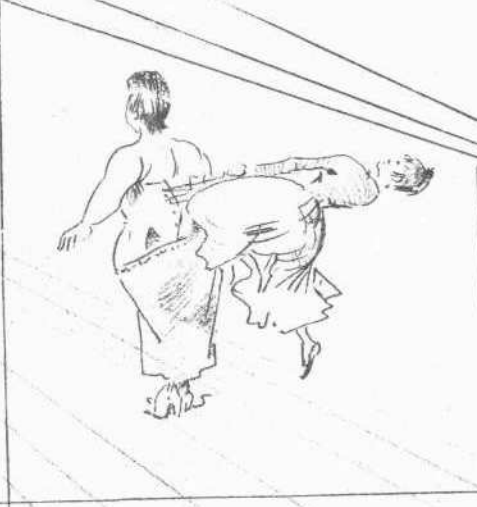
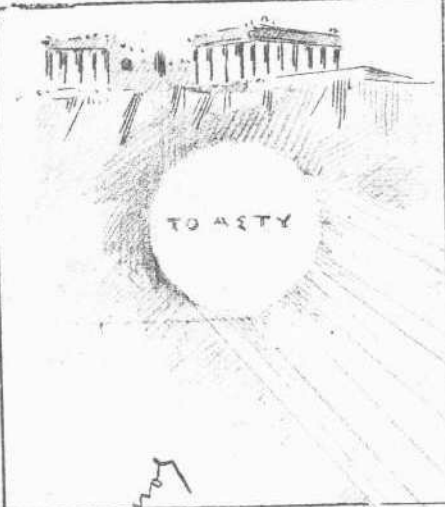
Ἐώρτασεν ὁ ἔσω καὶ ὁ ἔξω ἑλληνισμός, ἡ λυτρωθεῖσα καὶ ἡ ἀλύτρωτος Ἑλλάς ἐνούμενοι ἐν ἐνὶ κοινῷ πόθῳ, ἐν μιᾷ κοινῇ ἐλπίδι προσωποποιουμένη ἐν τῷ νεκρῷ ἡγεμονόπαιδι. Πρῶτην φορὰν ἦλθεν εἰς ἐπικοινωνίαν τόσῳ στενῇ ὁ λαὸς μετὰ τῆς βασιλείας· πρῶτην φορὰν εἰς τ' Ἀνάκτορα ἀντεπροσωπεύθησαν ἐν ἀπλοῖκῳ μεγαλεῖῳ πᾶσαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας καὶ πᾶσαι σχεδὸν αἱ ὑπόδουλοι ἑλληνικαὶ χῶραι.

Ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ βασιλέως καὶ ἀπὸ τὸ τοῦ διαδόχου ἐξήλθον φράσεις ἐπίσημοι, διὰ πρῶτην ἰσως φορὰν ἀντηχήσασαι μὲ τὴν ἴσην παρρησίαν ἐντὸς τῶν Ἀνακτόρων. Ὁ βασιλεὺς ἐχαίρετισε τὴν Κρήτην, τὴν Ἠπειρὸν καὶ τὴν Μακεδονίαν· ὁ διάδοχος ἀπεκάλεσεν ἡμιτελεῖς τὸ μέχρι τοῦδε τῆς ἀπελευθερώσεως γενόμενον ἔργον.

Εἶθε ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ διάδοχος νὰ μὴ λησμονήσωσι ποτὲ τὰς μεγάλας ταύτας λέξεις. Εἶθε τὸ ἔθνος ὁμονοοῦν νὰ ἐργασθῇ ἀνεκδότης ὅπως μὴ αὐταὶ ἀπομείνωσι κενὰ μόνον λέξεις !

Εἰς μνήμην τῶν ἑορτῶν τούτων δημοσιεύομεν ἐν τῇ πρῶτῃ σελίδι εἰκόνα παριστῶσαν ἐν τῶν ἐπεισοδίων τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῆς 1 Δεκεμβρίου, τὸ μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν θέαμα εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὴν ὥραν τῆς τελετῆς, σχεδιασθεῖσαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Φωκᾶ ἐκ φωτογραφίας τοῦ ἀρίστου φωτογράφου κ. Μωραΐτου ληφθείσης ἐπὶ τόπου.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Ετελείωσαν και αι εορταί. Και τώρα, μετά το τέλος αὐτῶν, και ὄχι πρὶν ὅπως ἔκαμαν, νομίζομεν ὅτι θὰ ἦτον ὁ κατάλληλος καιρός διὰ τοὺς ἀντιπολιτευομένους νὰ ἐρωτήσουν διατὶ νὰ γείνουν.

Ὁ μόνος ὁστις θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ τὴν ἀκριβῆ ἀπάντησιν εἰς τοῦτο θὰ ἦτον ὁ κ. Τρικούπης. Ἄλλ' ἂν ἤρωτατο ἴσως οὔτε αὐτὸς δὲν θὰ εὕρισκε τί νὰ ἀπαντήσῃ. Ἡ πιθανωτέρα ἐξήγησις τῶν γενομένων καθ' ἡμᾶς εἶνε ὅτι ὄσφ βαρείας και σκυθρωποῦς διαθέσεως φαίνεται ἐξωτερικῶς, τόσφ φιλοθόρυβος και θεατρικομανῆς ἐσωτερικῶς εἶνε. Εἶνε ἡ τρίτη, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, φορὰ καθ' ἣν ἀνευ ἀνάγκης, ἀπλῶς μόνον διὰ νὰ γείνη πάταγος και λόγος, προκαλοῦνται ἐπὶ κυβερνήσεώς του τοιοῦτου εἶδους πανηγύρεις. Μετὰ τὴν ἐν Βερολίφ συνδιάσκεψιν διέταξεν ἀπανταχοῦ τοῦ κράτους δοξολογίας. Προπέρυσιν ἐνήργησε νὰ τελεσθῇ τόσον πομπῶδως ἡ 25 Μαρτίου. Και τώρα συνεχίζει τῶν προηγουμένων κυβερνήσεών του τὰς παραδόσεις. Μετὰ τὴν δὲ τέχνης και ἐπιτυχίας τὰ διενεργεῖ, ὥστε κατανατᾷ νὰ διεγείρῃ τὴν ἰδέαν ὅτι ἐπίσης καλῶς, ἂν δὲν ἐτύχαινε νὰ εἶνε πρωθυπουργός, θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ και ὡς διοργανωτῆς μπαλλέτων ἡ διευθυντῆς τοῦ ἐν Παρισίοις Eden-Théâtre.

Ἐξ ὄλων ὅσα ἀνέγνωσε και ἐμελέτησεν, ὅ,τι θὰ ἐπέδρασε πλεῖστον ἐπ' αὐτοῦ φαίνεται νὰ εἶνε ἡ ῥωμαϊκὴ ἱστορία. Ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ἀνεφέρομεν τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο λόγιον Panem et circenses, οὗτινος μετ' ἐπιμονῆς παρέχει ἡμῖν ἐκάστοτε ἀφειδῶς τὸ δεύτερον μέρος, καταγινόμενος ὁμως μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμονῆς πάντοτε νὰ μᾶς ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοῦ στόματος τὸ πρῶτον. Εἰς δὲ προχθὲς ἀνεμίμησεν ἡμῖν ἐπίσης και τὸ ἔτερον ῥωμαϊκὸν ῥητόν: farina, festa et forza. Τὰ δύο τελευταῖα ὁμολογησόμενος θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τὰ καλλίτερα χαρακτηριστικὰ κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη. Ἡ forza εἶνε ὁ τελευταῖος προϋπολογισμός.

Ὅπως ὅποτε χάρις εἰς αὐτὰς ἐγένετο κινήσις τις και ὠφελήθησαν βεβαίως πάσχουσαι τινες κοινωνικαὶ τάξεις. Οἱ ἀμαξηλάται, οἱ ῥάπται, οἱ καταστηματαχοὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ δὲν θὰ εἶνε ἀναμφιβόλως δυσηρεστημένοι ἀπὸ αὐτάς. Καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην ἀξίζουν τῷ ὄντι πάσης συγγνώμης. Ὁ ἐμπορικὸς σκοπὸς αὐτῶν ἐξελίκεται ὁμολογησόμενος ἀρετὰ τὸν πλατωνικὸν χαρακτῆρα τῶν.

Τὸ περιεργότερον ἴσως και μᾶλλον ἀξίον προσοχῆς μέρος ἀπετέλουται διὰφοροὶ ἐπιγραφαί. Ὡς μικρὸν ὑπόδειγμα ἀναφέρομεν τὴν ἐξ ἐνὸς καταστήματος τῆς ὁδοῦ νομίζομεν Αἰόλου ἔχουσαν ὡς ἔπειτα: Ζήτω ὁ μετὰ 443 ἔτη Κωνσταντῖνος!

Μετὰ 433 ἔτη . . . ἀπὸ σήμερον;

Τὸ ὠραιότερον ὁμως βεβαίως ἦτον ἡ τὸ ἀπόγευμα τῆς πρώτης ἡμέρας παρέλασις τῶν δημάρχων και ἀντιπροσώπων μεταβαινόντων ἐφ' ἀμαξῶν εἰς τὰ ἀνάκτορα ἔμπροσθεν τοῦ καφενείου Γιαννοπούλου. Ἀκριβῶς εἶπεν ἐφάνετο ὡς

γωνία εἰκόνας Ἀπόκρεω, σκηνὴ ἀθηναϊκοῦ καρναβαλίου, ἀφ' ἧς δὲν ἔλειπε πρὸς συμπλήρωσιν ἡ ἡ φασουλοδροχὴ. Κυριολεκτικῶς θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναγραφῆ ἐν τῷ προγράμματι ὡς «Παρέλασις μετημφιεσμένων και μῆ». Μετημφιεσμένοι ἐφάνοντο οἱ φοροῦντες τὰς ἰδιαιτέρας ἐνδυμασίας αὐτῶν και μάλιστα οἱ δήμαρχοι. Πράγματι ὁμως τοιοῦτοι ἦσαν οἱ ἀλλάξαντες αὐτὰς και φορέσαντες φράκον.

Τὸ menu τοῦ γεύματος ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἦτο τυπωμένον γαλλικῶς! Ἀναμφιβόλως τὸ τί ἔφαγον κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ θὰ ἀπομῆν ἐπὶ πολὺ διὰ τοὺς καυμένους τοὺς δημάρχους μυστήριον σκοτεινότητας, ὅπερ ἐπὶ πολὺ θὰ βακνίζῃ τὸν ἐγκέφαλόν των και τοῦ ὁποῦ μόνου ἴσως ἐξ ὄσων εἶδον και ἔπραξαν ἐν Ἀθήναις δὲν θὰ δύνανται νὰ δώσουν τὴν ἐξήγησιν εἰς τοὺς συνδημῶτας των.

Φαντασθῆτε διὰ μίαν στιγμὴν τί ταραχὴν θὰ ἐδοκίμαζον και τὸ πνεῦμά των και ὁ στόμαχός των ὅταν πίνοντες αἴφνης φιάλην ῥετσίνατου θὰ ἀνεκάλυπτον βλαμῆδὸν ὅτι τὸ ζεύρου αὐτὸ τὸ κρατὶ, δὲν θὰ ἐτόλμων ὁμως νὰ υποθέσουν ὅτι εἶνε αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ προσφιλέ των ῥετσίνατο, τὸ φανταστικῶς προσφερόμενον αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν ὡς vin rosiné!

Τὸ πραγματικώτερον ἀποτέλεσμα τῶν εορτῶν: ἡ μεταβολὴ και αὐτοῦ τοῦ σιωπηλοτάτου ἔως τώρα θεωρουμένου Διαδόχου εἰς ὑπαίθριον ῥήτορα. Ὡ ἔθνος τοῦ Σιγαλα!

Ἐκάμαμεν μίαν συλλογὴν περιλαμβάνουσαν ὄλας τὰς ἀχρότητας, ὄλας τὰς συγκινήσεις, ὄλους τοὺς παλμούς, ὄλας τὰς φλόγας ἐντὸς τῶν ὀμμάτων και ὄλους τοὺς ἰλιγγου τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν ἡμερῶν τούτων. Ἀκόμη δὲν κατωρθώσαμεν νὰ εὐρωμεν ποῦ νὰ τὴν τοποθετήσωμεν.

Ὁ κ. Ζαρίφης προσφώνησεν ἐκτενῶς τὸν Διάδοχον, ἀπὸ μέρους τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν, ὀνομάσας αὐτὸν και προφηρογέννητον. Τῆς προσφωνήσεως τοῦ ἀξιοτίμου ὁμογενοῦς πολὺ καλλιτέρα ἦτον ἡ ἐπιταγὴ του.

Εἰς ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμοῦ περὶ τὸ ἑσπέρας τῆς Δευτέρας ἐμοίραζεν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου του πρὸς τοὺς κάτωθεν διαβαίνοντας χάρτινα δίφραγκα και μονόφραγκα. Μεταξὺ τοῦ πλήθους διεδιδετο ὅτι ἦτο ὑπάλληλος και ἦτον ἐντεταλμένος πρὸς τοῦτο παρὰ τῆς κυβερνήσεως, τὰ δὲ ῥιπτόμενα χρήματα ἦσαν ἐκ τῶν τοῦ περισεύματος.

Χαρακτηριστικώτατον ἦτο τὸ βάζιμον τῶν στύλων τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ ἐρυθρῶν. Δὲν ἐχρειαζόντο ἡ και μερικαὶ σηματὰ κόνικαι διὰ νὰ εἶνε καθαρῶς κοινωνιστικὴ εορτῆ.

Τὴν ἀναπλήρωσιν και τούτου ἀνέλαβεν ἀκριβῶς τὸ Δημαρχεῖον, τὸ ἀντιπροσωπεῖον τὸν Δῆμον, ἀναρτήσαν μίαν, ἧτις ἐσφαλμένως ὑπελήφθη ὡς τουρκικὴ ἐνῶ ἦτο πρᾶγματι και σημασιᾶ ἐρυθρά, σύμβολον τῶν ἐν αὐτῷ φωλευόντων ἐπικινδύνων Ῥοβεσπερρών.

Τὴν ἐπαύριον τῆς Δευτέρας αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως και ἰδίως

αἱ περὶ τὴν Μητρόπολιν στενωποὶ ἠυλακοῦντο ὑπ' ἀληθῶν χειμάρρων και ρυακίων ὑποκίτρινου ὕγρου, ἀδύλου προσλεύσεως και ἀγνώστου καταγωγῆς. Ἐπιτροπὴ ἐκ συντακτῶν διαφόρων ἐφημερίδων παραλαβοῦσα μετ' ἐαυτῆς και τὸν κ. Χρηστομάνον μετέβη ἐπὶ τόπου, μετ' ἐπισταμένην δὲ ἀνάλυσιν ἀνεκάλυψε, παρὰ πᾶσαν ἐκ τῆς ὕψεως και τῆς ἀποπνοῆς τοῦ ὕγρου προσδοκίαν, ὅτι τοῦτο προήρχετο ἐκ τῶν βευσάντων κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην δακρῶν χαρᾶς και ἐλπίδος.

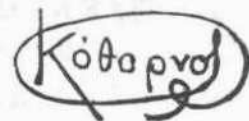
Περὶ δυσμᾶς τῆς μεγάλης ἡμέρας μεταξύ τῶν ἄλλων ἤγων ἠκούσθη και ὡς παράδοξόν τι κρούμα καμπάνας. Ἦτο ἐκτακτικὸν φύλλον τῆς ὁμωνύμου ἐφημερίδος περιέχον γνώμας και σκέψεις διαφόρων ἐπὶ τῇ εορτῇ και περὶ μὲν τῶν ἐν αὐτῷ ἀπέχουμεν νὰ ἀποφανθῶμεν, ἀλλ' ὁ τρόπος καθ' ὃν εἶχαν διατυπωθῆ ἐν παραθέσει πρὸς τὴν ὁμόθυμον και θορυβῶδη συναυλίαν τοῦ ἄλλου τύπου παρεῖχε τὴν ἰδέαν ἰδιοτρόπων ἀναχωρητῶν, οἱ ὅποιοι ἐφάνοντο ὡς νὰ συνήλθον ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἰς μονῆρές τι μέρος μακρὰν τῶν ἐγκοσμίων, ἀνευ ἐπικοινωνίας πρὸς ἄλλον κανένα ἐκτὸς τοῦ κύκλου των, ὡς εἰς κοινόβιον, και ἐκεῖ νὰ τὰ ἔλεγαν μεταξύ των. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ θὰ ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῆ ἡ ἐφημερίς των: Ἡ Καμπάρα . . . τοῦ Ἐρημητηρίου.

Ἐπίλογος τῶν εορτῶν.

Ἐκ τῆς Νέας Ἐφημερίδος τῆς 2 Δεκεμβρίου:

«Ὁ κ. Θεόδωρος Δηλιγιάννης ἀδιαθετῶν παρέμεινε χθὲς ἀπρόιτος ἐν τῷ κοιτῶνι, ἐνοχληθείς δὲ και ὑπὸ ἐλαφροῦ πυρετοῦ ἔλαβε κατ' αὐτοῦ μικρὰν δόσιν κινίνης.»

Ἡ πατρίς κινδυνεύει.

ΧΑΛΙΚΕΣ

Εἰς ἔλεγεν ὅτι κατὰ τὰ δοθέντα πρὸς τιμὴν αὐτῶν γεύματα οἱ ἀντιπροσωπεύοντες δύο ἢ τρεῖς ὁμοῦ κοινότητος ταυτοχρόνως, ὅπως συνέβη εἰς πολλούς, δίκαιον και λογικὸν ἄμα θὰ ἦτο νὰ ζητήσῃ τὸ ἀναλογοῦν αὐτοῖς διπλοῦν ἢ τριπλοῦν τῶν λοιπῶν μεριδίων.

Μεθ' ἐκάστην προσφώνησιν και ἀντιφώνησιν συγχαρητήριον ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει εἶτε ἐν τοῖς ἀνακτόροις εἶτε ἐν ὑπαίθρῳ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ὁ βασιλεὺς περατῶν τὰ ὄσα εἶχε νὰ εἴπῃ ἐστρέφετο πάντοτε και πρὸς τὸν διάδοχον και προσέθετεν: «Ἐδῶ εἶνε και ὁ υἱός μου. Θὰ σὰς ὀμιλήσῃ και αὐτὸς και θὰ σὰς εὐχαριστήσῃ καλλίτερον.» Ἡ ἐν λόγῳ φράσις μᾶς ἀνέμνησεν ἀκουσίως τὴν περίφημον ἐκείνην κατὰ τὴν ἐπιστρατεῖαν φράσιν τοῦ κ. Μεσσηνέζη εἰπόντος ποτὲ ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τοῦ ἐπὶ λιποταξίᾳ κατηγορουμένου τέκνου του: «Ὁ υἱός μου θὰ ἠδύνατο νὰ σὰς ἀποκριθῆ καλλίτερον ἐμοῦ. Ἡλικίαν ἔχει. Αὐτὸν ἐρωτήσατε.»

Ὁ μητροπολίτης προσφωνῶν εἶπεν ὅτι δὲν ἀμφισβᾶλλει ὅτι ὁ Διάδοχος μέλλει νὰ γείνη τέλειος Ἕλλην και Χριστιανός. Διὰ τὸ πρῶτον δὲν εἴμεθα βεβαίως εἰς θέσιν νὰ

γνωρίζομεν ἀκόμη, ἀλλὰ διὰ Χριστιανὸς ἀναπορεύτως θὰ εἶνε πάντοτε . . . ἐκ πατρὸς.

Και πάλιν αἱ ἐπιγραφαί. Κατάστημά τι ἔφερον ἐξωθεν ἀναγεγραμμένας ὡς σύμβολον φαίνεται τῶν ἐπὶ τῆς πολυζήλου πόλεως ἀξιώσεών μας συμπεπλεγμένας τὰς λέξεις: «Κωνσταντῖνος - Κωνσταντινούπολις». Τὴν σειρὰν ταύτην τῶν παραγωγῶν και συνθέσεων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς πόθους θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ πολὺ ἂν ἠθελε, τῶν ὀνομάτων τῆς βασιλικῆς μας οικογενείας παρεχόντων λαβὴν εἰς μυρία ἀνάλογα λογοπαίγνια. Γεώργιος - Γεωργία, Ἀλεξάνδρα - Ἀλεξάνδρεια, Ἀνδρέας - Ἀνδριανούπολις, κλπ. κλπ.

Πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος Κωνσταντινουπόλεως κ. Εὐγενίδης ἔχει νὰ δωρήσῃ ἀκόμη προσεχῶς εἰς τὸν διάδοχον και τὰ ἐξῆς ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς βυζαντινοὺς αὐτοκράτορας, ὧν ἡ ταυτότης και αὐθεντικότης εἶνε ἐκτὸς πάσης συζητήσεως και ἀμφιβολίας: ἓνα ἀκινάκην Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, μίαν κηπουσούριγγα Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου, δύο ὀδοντογλυφίδας τοῦ Λέοντος Ἰσαύρου, τρία κομβία τοῦ Μαξεντίου και ἐν ζεύγος ὑποδημάτων Ἰωάννου τοῦ Τσιμισκῆ.

Σύγχρονοι διάλογοι:

- Καλησπέρα, παιδιά.
- Γεῖά σου, πατριώτη.
- Πῶς τὰ περάσατε; Ἐφάγατε καλά;
- Θεός! Ἐκείνη ἡ μαχρονέζα!
- Ἦπισατε και κανένα ποτηράκι 'ς τὴν ὑγεῖά μου και τῆς φραμῆλις μου;
- Ἐνα μοναχά; Και κάναμε τίποτ' ἄλλο;
- Καληνύκτα, παιδιά.
- Καλὸ ξημέρωμά σας.

Ὡς γνωστὸν ὁ κ. Σακελλίων διέψευσε τὸ ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Εὐγενίδου ῥηθὲν ἐν τῇ πρὸς τὸν διάδοχον προσφωνήσει του ὅτι διὰ τῆς δωρεᾶς τῶν ἀντιπροσώπων Κωνσταντινουπόλεως περιέρχεται εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἡ σπάθη τοῦ τελευταίου τῶν Παλαιολόγων. Τὴν γνώμην αὐτοῦ στηρίζει ὁ κ. Σακελλίων ἐπὶ τῶν ἐρευνῶν ἃς ἔκαμεν ὅτε ἦτο βιβλιοθηκῆριος εἰς Πάτμον. Ὁ κ. Εὐγενίδης εἶνε τὰς ἡμέρας αὐτάς ὑπ' ἀτμόν διὰ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του.

Μέχρι τοῦδε εἴχομεν μίαν ἐπιστήμην γνωστὴν, τὴν παλαιοντολογία. Εἰς τὸ ἐξῆς φαίνεται ὅτι θὰ ἔχωμεν και τὴν παλαιολογίαν, ἐπιστήμην εἰδικῶς καταγινομένην ν' ἀνακαλύπτῃ και νὰ ἐξετάξῃ τί ἀφήσαν και τί δὲν ἀφήσαν θνήσκοντες οἱ Παλαιολόγοι.

Κράκ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Ζήτω, ἀντάρα, μουσικαίς, κερὰ, Παλαιολόγοι, Ἀμαξιαί μ' ἐξ ἄλογα και ἄγρια κραυγαί, Δημαρχοι, γαλλικὰ menu, ποτῆματα και λόγοι Πιστολισμοὶ κ' ἐπίλογος τῶν πάντων: Ἐκ λόγαι.

Ὁδοκαθαριστής

ΒΙΒΛΙΑ

Κάλλιστον όμολογουμένως έργον εξέδωκαν τά καταστήματα του κ. Π. Δ. Σακελλαρίου την παρελθούσαν εβδομάδα. Είναι δε τούτο, **Τό Έπίτομον Γαλλοελληνικόν Λεξικόν** του κ. Νικολάου Κοντοπούλου, καθηγητού της γλώσσης ταύτης εν τοις γυμνασίοις Αθηνών. Είς πάντας τους ασχολουμένους περί την εκμάθησιν αούτης μέλλει να είνε χρησιμώτατον όντως βοήθημα. Τά μέχρι τούδε εν χρήσει δυνάμεθα να εΐπωμεν ότι ατελώς όλως εξεπλήρουν τον περί ου πρόκειται σκοπόν. Καθ' όσον δε απόκειται ήμιν να κρίνωμεν, τό ανά χείρας μετά θάρρους θα ήδύνατο να συστηθ ή ως τό τελειότερον, ευμεθοώτερον και πληρέστερον των ύπαρχόντων. Ίδιαιτέρας όλως σημειώσεως δεόνται τά εν τέλει του τόμου τρία αλφάβητικά παραρτήματα, όν τό πρώτον περιέχει άνωμαλίας της γαλλικής γλώσσης, τό δεύτερον φράσεις λατινικάς και άλλας καθιερωθείσας υπό της συνθέσεως, και τό τρίτον κατάλογον κυρίων όνομάτων. Μεθ' όλα δε ταύτα είνε ζωός και τό εϋηνότερον πάντων, τιμώμενον μόνον άντί δέκα δραχμών. Έπομένως παντός έπαίνου αξία είνε τά έκδόνηα αυτό γνωστά φιλοπρόδοα καταστήματα του κ. Σακελλαρίου, όν τύποις και αναλώμασιν εδημοσιεύθη τό βιβλίον, διακρινόμενον προς τοις άλλοις και διά την τυπογραφικήν αούτου τελειότητα.

Έπίσης άλλο γλωσσολογικόν τεύχος εκ των εν διαρκεί κινήσει καταστημάτων του κ. Ανέστη Κωνσταντινίδου εξέδθη, εύχογος **Μέθοδος της Γερμανικής Γλώσσης**, περιέχουσα γραμματικούς κανόνας, γυμνάσματα, διαλόγους και αναγνώσματα, υπό Α. Ν. Γιάνναρη, εις ής την έκδοσιν προβαίνει ό κ. Κωνσταντινίδης όπως αναπληρώση, ως λέγει, την προφανή έλλειψιν τοιούτου διδακτικού βιβλίου της γερμανικής γλώσσης εν Ελλάδι, πιστεύει δε ότι παρέχει πολύτιμον εφόδιον εις τους περί την εκμάθησιν της γλώσσης ταύτης διατρίβοντας.

Ό κ. Μαργαρίτης Ευαγγελίδης ένωρίτατα διεκρίθη μεταξύ των ήμετέρων λογίων διά την επιμέλειαν, την έμβρίθειαν και την εϋσυνειδησίαν, μεθ' ής εργάζεται. Επανειλημμένως δε καλήμεν και ό λοιπός τύπος ελάδομεν άφορμήν αναφέρομεν ευφώνως τά πονήματα αούτου. Μεταξύ δε των καλλίστων εκούτων μέλλει βεβαίως να καταλεχθ ή άρτι έκδοθείσα μετάφρασις της **Συνόψεως της Ιστορίας της Έλληνικής Φιλοσοφίας** του περιφήμου διδασκάλου του κ. Ευαγγελίδου Ήδουάρδου Τσελλέρου, χείρομεν δε αναγγέλλοντες αούτην ήδη. Είνε ικανώς όγκώδες τεύχος, πολλά διδάσκον και κάλλιστα εκτετυπωμένον, τιμώμενον δε δραχμών τεσσάρων.

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΤΟ

ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΟΥ ΑΣΤΕΟΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ

1887

Αποκλειστικώς άφιερωμένον εις τά κατά τά σύνορα συμβάντα τον Μάιον Ε. Ε. περιέχει δε τάς εικόνας των σωματαρχών, των φονευθέντων άξιωματικών, των διαπρεψάντων, τοποθεσίας, μάχας και πών σχετικόν, μεθ' όλης επέξηγηματικής, ποιημάτων, ήμερολογίου κλπ,

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧ. 1

Είς τάς έπαρχίας αποστέλλεται άντί δραχ. 1,15
 εις δε τό εξωτερικόν " " φραγ. 1,30

Παρέχεται δωρεάν προς πάντα έγγραφόμενον νέον συνδρομητήν εις τό ΑΣΤΥ.

Απευθυντέον προς την διαχείρησιν του ΑΣΤΕΟΣ (Βιβλιοπωλείον της Έστίας, όδός Σαυτιού).

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Έπί της όδοϋ Έρμου παρά την πλατείαν του Συντάγματος

Τά νεώτατα και τελειότατα είδη της γραφικής ύλης εύρίσκονται εν τή καταστήματι τούτω υπερ πλουτιζόμενον όσημέραι καθίσταται εφάμιλλον των Ευρωπαϊκών.

Περιέχει ιδιαίτερον έργοστάσιον φακέλλων, δέχεται δε παραγγελίας τοιούτων επί τιμή κατά 20% εϋθνοτέρα της των Ευρωπαϊκών.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ άρισται χαράσσονται εν αούτω.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ εκτυπούμενα στιγμιαίως.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

Τυπογραφείον Κορίνησ όδός Πατησίων αριθ. 3.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΕΚ ΛΑΥΡΙΟΥ

ΕΝ ΕΚΕΒΕΙ ΠΚΟΣ ΤΟ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Κυριακή.	—	Ώρα 10 π. μ. εις	Αλιθέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αταλάντην, Αιδηψόν, Στυλίδα, Ώρεούς, Μιζέλην, Άλ-μυρόν, Βώλον, Σκίαθον, Σκόπελον, Τσαγάζι, Θεσσαλονίκην
"	—	" 12 π. μ. εις	Κάρυστον.
Δευτέρα	—	" 12 π. μ.	Γαύριον και Μπατζή Άν-Θεοφιλάτου δρου.
"	—	" 11 μ. μ.	Χαλκίδα, Στυλίδα και Βώλον Πανελλην.
Τρίτη	—	" 11 μ. μ.	Αλιθέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Στυλίδα, Ώρεούς Άλ-μυρόν και Βώλον.
Τετάρτη	—	" 7 π. μ.	Κάρυστον. Θεοφιλάτου
"	—	" 10 π. μ.	Χαλκίδα και Βώλον.
Πέμπτη	—	" 8 π. μ.	Κάρυστον, Γαύριον και Σύρον Έλλ. Άτμ.
"	—	" 11 3/4 π. μ.	Κέα, Κύθον και Σύρον.
"	—	" 11 μ. μ.	Αλιθέριον, Χαλκίδα, Λίμνην Αταλάντην, Στυλίδα Ώρεούς, και Βώλον.
Παρασκευ.	—	" 1 1/2 μ. μ.	Σύρον, Τήνον, Μύκωνον, Σίφνον, Μήλον και Κρήτην. Έλλ. Άτμ.
"	—	" 11 μ. μ.	Χαλκίδα και Βώλον κατ' εϋθεϊαν. Πανελλην.
"	—	" 11 μ. μ.	Κύμην και Βώλον. Κύμη
Σαββάτω	—	" 11 μ. μ.	Αλιθέριον, Χαλκίδα, Στυλίδα και Βώλον. Γουδή

ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑ

45 ΕΝ ΟΔΩΙ ΕΡΜΟΥ 45

ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΣΔΟΝΗ

ΚΑΠΕΛΛΑ ΠΑΡΙΣΙΝΑ — ΚΑΠΕΛΛΑ ΑΓΓΛΙΚΑ

[LAVILLE] [JOHNSON]

ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΝΕΩΤΑΤΑ

Τά ελκετότερα καπέλλα των παρισινών εργοστασίων, τά στερεότερα καπέλλα της άγγλικής βιομηχανίας, τά τελειότερα καπέλλα όλοκληρου της Ευρώπης τά εύρίσκετε εις τό γνωστότατον πιλοπωλείον του κ. Ιωάν. Κασδώνη παρά τή Καπνικαρέα.

Τά κομψότερα Παιδικά δια τάς επικειμένας εορτάς τά όνομαστά καπέλλα Laville, τους περιφήμους σκούφους και λαϊμοδίτας του Louvre, άπαντα ταύτα ζητήσατέ τα εις τό κατάστημα του κ. Ιω. Κασδώνη παρά τή Καπνικαρέα, εις τό όποιον εύρίσκετε έπίσης πλουσιωτάτην συλλογήν μπατσουινίων και εξαίρετους όμβρέλλας.

Ό κ. Ιω. Κασδώνης μόνος περιερχόμενος κατ' έτος όλόκληρον την Ευρώπην συνέλεξεν ίδιως έφέτος ό,τι κομψόν και στερεόν είναι δυνατόν να παραγάγη ή πιλοποιία. Επικήτην δε τό κέρδος εν τή μεγάλη καταναλώσει πωλεί άπαντα τά έμπορεύματα εις τιμάς κατωτέρας παντός συναγωνισμού.

Γ. ΣΩΤΗΡΧΟΣ

ΡΑΠΤΗΣ, ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ, ΠΑΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΡΥΕΟΣΠΗΛΑΙΩΤΙΣΕΝΕ

Η καλλιτεχνικώτερα φαλλίς των Αθηνών και συγχρόνως ή εϋθηνοτέρα σχετικώς. Άν μεταξύ των περιπατητών της όδοϋ Σταδίου ή του Συντάγματος ή των Στύλων διακρινήτε τινα δια την κομψότητά του, βεβαιωθήτε κατά τά τρία τέταρτα ότι πρό.όλιγου εξήλθεν εκ του καταστήματος του κ. Σωτήρχου. Ός ό Brillat Savarin άνήγαγεν εις έπιστήμην τό τρώγειν, όστως ύπάρχουσι και ήμται, όστινες, και μεταξύ αυτών και ό κ. Σωτήρχος, εκμανθάνουσιν ως έπιστήμην την τέχνην του ένδύειν.